

JAUNNAIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Ziema — atjaunotnei

Sis remonta cēliens ļoti izdevīgs mehanizatoriem — pieturas silts laiks, nav sniega, strādāt, izņemot dažas dienas, varēja laukā, zem kļājas debess. Tas bija daudz ērtāk, nekā telpu saspīestībā, kur grūti apgriezties. Izmantojot šīs priekšrocības, visi darbi tiek veikti plānveidīgi, jautri dzirksteļo metinātāju elektrodi, kad vīri savieno atlūzušās daļas.

Kopīgajā rostībā ir arī meliorācijas brigādes vīri, arī viņiem ziema ir tehnikas atjaunošanas laiks. Pēteris Sondors un Juris Smuksts savas tehnikas remontu jau beidz. Viņi priecājas, ka saņēmuši jaunu treilēšanas traktoru TDT — 55. Sagatavojuši tās mašīnas, ar ko strādāja aizgājušajā vasarā, tajā skaitā arī traktorus T-40 un DT-75B.

Pūlējušies pa vasaru viņi bija nopietni. Vīriem, kuru rīcībā nodota spēcīgas mašīnas un dažādiem darbiem piemērota piekabe, darba ir

daudz. Viņi restaurējamajos objektos novāca apaugu, sagatavojot darbu fronti drenu licējiem, kuru uzdevums ir pirms vairākiem gadiem uzbūvēto sistēmu kapitālais remonts, šajos objektos bieži vien jāatjauno veseli posmi. Viņi strādā arī pēc tam, paliek pēdējie, jo jāaizber drenu tranšējas, jānolīdzina un jāsakopj platība.

Savus remonta darbus P. Sondors un J. Smuksts pabeiguši pašā laikā — ar salu atjaunojušies ziemas ceļi, sākusies mežu izstrāde. Arī šajos darbos no viņiem gaida daudz, jo sevišķi tagad, kad viņu tehniskais bruņojums papildinājies. Strādā baļķu treilēšanā, lietoksnēs izvešanā. Tās daudz vajadzīgs jaunbūvēm un objektiem, kuru celtnieki remontē.

Saimniecības inženier tehniskā dienesta vadība starp labākajiem, kuri izcēlušies tehnikas remontā šajā sezonā, nosauca arī Jāni Urču, citus.

Pavasaris janvārī

Siera rūpnīcas siltumnīcās jau iemājojis pavasaris. Pirmās tīstās lapas izdzušas gurķu stādi, ko drīz pārstādīs ražošanai sagatavotajās platībās, augumā stiepijas tomāti. To ir ap 650 stādiem. Siltumnīcas strādnieces gan piebilst, ka šogad mazliet pavēlāk iesētas sēklas un arī tās nebijušas labas kvalitātes, bet ražu sola uz aprīli. Pumpurus sariesušas pērmuden iestādītās nelķes, bet frēzijām un kalceblārijām pumpuri jau raisās vaļā, nepacietīgākās uzdzējušas pilnā krāšņumā.

Šogad siltumnīcu kolektīvs kļuvis bagātāks — saņemtas papildus platības — viens stiklots korpus. Netālu, otrā pusē uzbūvēts karkasa vēl vienai plašai siltumnīcai un uz beigām iet saimnieciskā karkasa sienu mūrēšana.

ATTELOS: strādnieces Erika Zarkova (augšā) un Māriete Lāce savos ikdienas darbos.

A. MEŽMAĻA foto

Pagājušajā, 1987. gadā un tāpat janvārī kolhoza lopkopēji bija norūpējušies. Un kā vēl — piena izslaukumi mazāki, salīdzinot ar iepriekšējo gadu! Vai to var pieļaut? Viņi nesāka meklēt tā dēvētos «objektīvos» iemeslus, oēt strādāja ar lielāku piespīšanās. Kur centība un neatlaidība, tur arī panākumi. Maz pamazām neatlaidīgi tika panākts, lai izītdzinātu starpību, lai kaut mazliet pavirzītos tālāk. Tas ne jau siavas un lielās peļņas laod. Pieredze ne reizi vien jau apliecinājusi, ka nedrīkst atkāpties no sasniegtā. Noturēties līmenī ir tomēr vēlīgāk, nekā iedzīt nokavēto. Šā tad ir šogad!

Uz dažiem jautājumiem par darbu piena lopu novietnēs lūdzām atbildēt kolhoza «Krasnij Oktjabrj» gaiveno zootēniķi Irēnu Norkārkle.

Redakcija: — Pērn ar savu darbu lopkopēji panāca to, ka droši un noteikti varēja iesākt šo gadu. Cik tad tagad izslauc dienā, ja ņemam saimniecības vidējo rādītāju?

I. Norkārkle: — Izslaukumi pieaug katru dienu. Janvāra otrās dekādes noslēgumā diennaktī vidēji izslaucām pa 13,7 kilogramiem piena, bet iepriekšējā gadā šajā laikā par 1,3 kilogramiem mazāk.

Redakcija: — Kā darbu iespaido šī ziema, kad ir nepieredzēti silts, nav sniega?

I. Norkārkle: — Mums labāk parīktu, ka būtu ir sals, ir sniegs. Par to, ka siltais laiks ļauj ietaupīt lopbarību — nav jāraizējas, tās mums pietiek.

INTERVIJA

SPRIEGO DIENU RITUMĀ

Bet mītnēs krājas mitrums, garaiņi, kas nav ļoti ļoti veselībai. Govis katru dienu laizām pastaigāt. Bijām nogaidījušies pēc svaigiem vitamīniem — nu sākas mežu izstrāde un saņemsim skuju. Ievērojama loma ir rapsim. Graudus samājam un izēdinām kā piedevu spēkbarībai. Iegūstam gan vairāk piena, gan tās ir treknāks — tauku saturu palielina par 0,2 procentiem.

Redakcija: — Varbūt nosauciet kādu no labākajām fermām, lopkopes.

I. Norkārkle: — Ļoti labi strādā Leinišķu termas kolektīvs. Te izmīnātas pirmieņtes un vidēji šajā novietnē diennaktī no govs izslauc pa 24 kilogramiem. Tas ir labs pieveikums nākamajam darbam ar šiem lopiem. Mēs esam pār-

liecinājušies paši savā pieredzē, ka labu piena devēju izveidošanā no pirmieņiem lielā loma ir tesmeņu masāžai. Diemžēl, šie aparāti jau krienu laiku lietoti kolhozā, novecojuši, nedarbojas, jaunus iegādāties nevaram — detīcīti. Un slaucējam masāža jāveic ar rokām. Tas, protams, nav viegli, bet viņas nepiekāpjas. Par krievu pūlēm būs labs atalgojums — vairāk piena. Labi darbs iet no rokas arī Baibu termas un lielfermas «Progress» I korpusa kolektīviem — te diennaktī no govs izslauc pa 16 un vairāk kilogramiem. Piemēram, Baibās izslaukumu pieaugums, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir trīs kilogrami. Tāpat arī Zabegos, kur pagājušajā gadā uzņemtais temps turpina atīstīties arī tagad.

Individuālie labākie rezultāti pašlaik ir grupā, ko slauc Džuma Mamedova, iesācēja starp slaucējam — 29 kilogrami no govs. Viņa strādā novietnē «Progress — 1». Šeit tāpat veiksmīgi darbojas Anastasija Troimova, kuras grupā izslaukumi ir 27 kilogrami piena diennaktī.

Redakcija: — Bet kā citu lopu novietnēs?

I. Norkārkle: — Ļoti daudz strādājam, lai apgūtu embriju transplantāciju. Par lielu panākumu var uzskatīt to, ka nesen pārstādīti trīs. Gads veiksmīgi iesākts arī nobarojamo liellopu novietnēs. Ļoti vērtīga bija kombinētā nesmalcinātā lopbarība, ko gatavoja mūsu ceļš.

Sākusies paraugstatūtu projekta apspriešana

Pie lasītājiem ar preses starpniecību nonācis kolhoza jauno Paraugstatūtu projekts, ko pieņems un apstiprinās Vissavienības kolhoznieku kongress. Preambulā teikts, ka kolhozi ir komunisma skola lauku zemniecībai. Statūti nosaka to darbības organizatoriskos, ekonomiskos un tehniskos pamatus jaunajos saimniekošanas apstākļos,

paredz nostiprināt kooperatīvo īpašumu, noteic biedru tiesības un pienākumus, reglamentē viņu darbu un sadales attiecības, nodrošina ekonomisko vadības metožu pasīpināšanu, garantē kolhozu tiesības, attīsta iekšējo demokrātismu un atklātību.

Atskirībā no esošajiem statūtiem.

jaunajā projektā daudz dažādu izmaiņu, kas atspoguļo tās lielās pārmaiņas, kas notikušas mūsu lauku sabiedrības dzīvē. Pamatīgāk izstrādāta nodāja par kolhozu pārvaldes orgāniem un revīzijas komisiju, darba organizāciju, aizsardzību un disciplīnu, attiecībā uz personiskajām palīgsaimniecībām paredzēta liela patērētā

PARTIJAS DZĪVES HRONIKA

Jaunajos darba apstākļos, kad mūsu kolektīvs uzsācis pāreju uz pilnīgu saimniecisko aprēķinu visās ražošanas apakšvienībās, aizvien svarīga loma ir strādājošo avangardam — pirmrindniekiem. Labākie no labākajiem, kuri nebaidās grūtību, kuri gatavi soļot pirmajās rindās, uzņemties lielāku atbildību — papildina PSKP rindas.

Aizvadītajā gadā pēc sekmīgi pavadīta gada PSKP biedru kandidātos, kad veica svarīgus uzdevumus, apliecināja sevi par cienīgiem saukties komunistu vārdā un būt par Ļeņina

RINDAS PAPILDINA LABĀKIE

partijas locekļiem, PSKP rindās uzņemti speciālisti un vidējā posma vadītāji. Viņu vidū siera rūpnīcas ražošanas vadītājs Aivars Pīzeļis, celtniecības vadītājs Juris Pastars, galvenais inženieris enerģētiķis Aleksandrs Mališevs un siera rūpnīcas vecākais meistars Ēvalds Savickis. Kolektīvos viņus pazīst kā izdarīgus un enerģiskus cilvēkus, kuri radoši pieiet uzdevumu risinājumiem.

PSKP biedru kandidātos tāpat uzņemti četri cilvēki, starp kuriem lielākā daļa ir komjaunatnes organizācijas sūtni. Tie ir komjauniete, slaucamo govju lielferms «Progress» vadītāja palīdzde Nadežda Gvozdeva, siera rūpnīcas ceha komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Anna Škapare un šīs pašas rūpnīcas atslēdznieks sanitārais tehniķis, agrofirms komjaunatnes komitejas loceklis Jānis Džeriņš.

Kandidātos iestājies arī agrofirms galvenais inženieris mehāniķis Valērijs Unžakovs. Viņam uzticēts svarīgs sabiedriska pienākums — ir dzeršanas un alkohola apkaršanas administratīvās komisijas priekšsēdētājs.

Nopietni partijas uzdevumi tāpat uzticēti citiem PSKP biedru kandidātiem.

Zoja AGAFONOVA,
agrofirms partijas komitejas sekretāre

LAIKABIEDRA PORTRETS

Viens no populārākajiem cilvēkiem ciematā ir Jānis Beķis, bet viņu parasti atceras tad, kad kādā veidā traucēta māju apsilde vai citu komunikāciju darbs. Ja viss rit labi, kā tam arī jābūt, tad mēs neiedomājamies, ka arī šajā brīdī kaut kur strādā sanitārais tehniķis ar kādu no saviem palīgiem.

Jāņa Beķa darba lauks — viss ciemats, tās sistēmas, kas noslēptas acij. Vairāk par simtu ģimeņu dzīvo labiekārtotās vai daļēji labiekārtotās telpās, kur ir centrālā apkure, siltais un aukstais ūdens, darbojas kanalizācija — tas viss ir jāuzrauga, savlaicīgi un ātri jānovērš kļūmes un avārijas. J. Beķis apguvis arī tādu blakusspecialitāti kā metināšana — bieži vien jāņem pārvietojamais agregāts SAK un jānodas sametināt plūsumu.

Viņš vēl ir arī šoferis, strādā ar GAZ — 52, kurai uzmontēta mazuta cisterna. Ciemata galvenā katlu māja darbojas ar šķidro kurināmo — pašam no stacijas bāzes jāpievēr arī tas. Iesākta būvēt elektriskā katlu māja, kas mazliet atslēgos darbu, tomēr ne uz ilgu laiku, jo ciematā plaši izvērstā dzīvokļu celtniecība.

Par to, ka Jānis Beķis apzinīgi, kaut arī tā ir daudz, nepavisam neatliek brīvā laika arī tad, kad pienākots atpūta, veic savu darbu, liecina iedzīvotāju labās atsauksmes.

ATTĒLĀ: pēc izdarīta darba.

PIE MŪSU KAIMIŅIEM

ANDRUPENES

Līdz 1968. gadam kaimiņos — Krāslavas rajona Andrupenē — bija mūsu kolhoza vārdabralis — kolhozs «Krasnij Oktjabrj». Andrupenes ciems atrodas gleznainā apvidū, tā robežās ir septiņi lieli un mazi ezeri. Kolhozs «Krasnij Oktjabrj» apsaimniekoja gandrīz 3,5 tūkstošus hektāru zemes. Uz šīs saimniecības bāzes, pievienojot tai kolhozu «Vāronis» un «Lauktechnikas» rajona apvienības filiāli, izveidoja padomju saimniecību. 1976. gadā tai pievienoja PSKP XXI kongresa saimniecību, bet 1979. gadā — arī lielāko daļu no Suvorova kolhoza.

Pērn šī saimniecība valstij piegādāja 1986 tonnas gaļas, 5074 tonnas piena. Ražotās kopprodukcijas apjoms aizvadītajā gadā sastādīja 7 miljonus 252 tūkstošus rubļu naudas izteiksmē.

So saimniecību raksturo arī tādi fakti. Sešas reizes tā bijusi uzvarētāja Vissavienības sociālistiskajā sacensībā. Saņēmusi PSRS TSSI II pakāpes diplomu. Ir republikas simtnieku kluba locekle — uz vienu novērtējuma balli ražo vairāk par 100 kilogramiem graudu. Rēķinot uz vienu cilvēkdienu, tiek ražots produkcijas 6,87 rubļu vērtībā.

1987. gadā iegūtā peļņa vairāk nekā divdesmit reizes pārsniedza to,

kas bija iegūta 1968. gadā.

Saimniecības kolektīvs plaši atzīmēja divdesmit savas pastāvēšanas gadus. Visu šo laiku saimniecību vada direktors Jānis Brijs — Latvijas PSR Nopelniem bagātais lauksaimniecības darbinieks, Ļeņina, Oktobra Revolūcijas un Darba Sarkanā Karoga ordeņu kavaleris. Viņam bija trīsdesmit, kad uzņēmās saimniecības vadību. Svētku reizē viņš pastāstīja, ka pirms diviem gadu desmitiem jaunā padomju saimniecība no hektāra ievāca pa divdesmit centneriem graudu — tagad četrdesmit, ka nevienā fermā nebija mehanizācijas, tagad tās ir modernas mītnes. Plaši pazīstams cūkkopības komplekss, kas gadā ražo tūkstoš tonnas. Galvenais, ko direktors uzsver un kam pateicas, tie ir cilvēki — ražošanas apakšnodalījumu vadītāji, speciālisti, vienkāršie darba darītāji. Sevišķi viņš izceļ darba veterānus. Gandrīz astoņi desmiti cilvēku saimniecībā nostrādājuši no tās pirmajām dienām.

Andrupenē šajos gados daudz uzlabvēts. Mehanizatoru lepnums ir tehnisko apkopju punkts, kas spriegas darbu cēlienos strādā augu diennakti — te visus darbus veic speciāls atslēdznieku kolektīvs, mehanizatori saņem jau sakārtotu tehniku.

Sekmīgs gads

Mēs jau rakstījām, ka kolhoza lopkopēji sasnieguši jaunu lielisku uzvaru — no vienas govsvēdēji izslaukts pa 5566 kilogramiem piena. Līdz ar to ievērojami palielinājās arī šī produkta kopražošana, pieauga citi rādītāji: tauku saturs, kvalitāte.

Nedaudz par tiem.

Viņu savu produkciju I šķirā realizējuši lielferms «Progress» galvenās novietnes lopkopēji. Pērn viņi bija pietuvojušies jau 99 procentu robežai. Par šo fermu šefību uzņēmusies siera rūpnīca, tātad šis panākums ir arī tās darba auglis. Arī visā novietnē kopumā ir tikpat augsts rezultāts. Tādā pašā līmenī strādājis Baibu fermas kolektīvs, kurš piena kvalitāti, salīdzinot ar 1986. gadu, pagājušajā paaugstināja par 0,3 procentiem un sasniegta simtu. Tuvu šim rādītājam ir

otrā saimniecības lielferma — Aizpieši, kurā izmīnāts Latvijas brūngovju ganāmpulks — pirmajā šķirā realizēti 99,8 procenti produkta. 99,7 procentus piena I šķirā realizēja Leinišķu novietnes ļaudis.

Visteknāko pienu nule aizgājušajā gadā ražojušas Zaseku fermas slaucējas — tā tauku saturs ir 4,12 procenti, par 0,3 procentiem augstāks, salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Otrajā vietā ierindojama Aizupiešu lielferma — 4,07 procenti, pieaugums — 0,17 procenti. Bet trešajā — visas pārējās. Tajās piena tauku saturs ir 3,9 procenti, kāpinājums — 0,1 procenti.

Tātad, mūsu saimniecības piena lopu fermas ir bijušas uzdevumu augstums, strādājušas, kā pienākas agrofirma.

Juris KAUSA

Tagad agrofirms kolhoza ciematā vairāk ir to māju, kas uzbūvētas nesen, vēl jaunas un spožas. Vienlaicīgi tiek apbūvēti Feimankas abi krasti. Iznācis tā, ka labajā lielākais akcents likts uz sabiedriskajām un administratīvajām celtnēm, bet kreisajā vairāk ir dzīvokļu. Centrālā magistrale, kas šķērso ciematu, ir Preiļu — Viļānu soseja — ap to tad arī vairāk virknējas jaunbūves.

Ja pagājušajā gadā apbūvētāji vairāk skatījās uz labo krastu, kur sāktas apdzīvot desmit savrupmājas, uzcelts tirdzniecības centrs un augu aizsardzības laboratorijas korpuss, kur tagad tiek apdarīti iekšēji un šogad vērs durvis, lai pildītu savas praktiskās funkcijas. Bet šogad jau no pirmajām dienām būvnieku brigādes raženi strādā kreisajā krastā. Svarīgākie objekti te ir bērnu dārzs un mazbērnu novietne ar 90 vietām, 36 dzīvokļu nams, tāpat arī vienpadsmit viendzīvokļu mājas, elektrokatlu māja.

Šajā piecgadē tiks uzbūvētas vēl arī citas celtnes, starp kurām svarīgākā būs medicīniskais punkts ar profilaktisko tūpniecību, dzīvokļu

celtniecība. Bet reizē ar visu tiek domāts arī par esošo ēku restaurāciju, sevišķi to, kas saistās ar novada kultūrvēsturisko mantojumu. Tāds ir parka komplekss ar dīķi un bijušo muižas ēku, kas tiks restaurēti.

Saimniecībā izstrādātas divas programmas, kas atbilst šī paša profila programmām republikas mērogā — «Iedzīvotāji» un «Veselība». Viena, tātad veļtā dzīves un darba apstākļu uzlabošanai, otra — veselības aizsardzības un kultūrizglītības pasākumu realizēšanai. Tās izstrādātas, pamatojoties uz PSKP Centrālās Komitejas lēmumiem par sociāli ekonomiskās attīstības paštrināšanu.

Par vienu no labākajām lauku celtnieku brigādēm izvirzījies kolektīvs, ko vada Jānis Ābols. Pagājušajā gadā tās ļaudis paguva uzlikt jumtu tirdzniecības centram, kurš vērs uzņemti tūkstoši apmeklētāju, tagad sāka daudzdzīvokļu mājas celtniecību, kurai pamati jau ielikti.

ATTĒLOS: būvbedre un brigadieris J. Ābols. 7 gados, kopš viņš ceļ kolhozu, tajā parādījušas daudzas

KOLHOZS VEIC YISPUSĪGUS PASĀKUMUS, LAI UZLABOTU KOLHOZNIKU DARBA, SADZĪVES UN ATPŪTAS APSTĀKLUS, SARGĀTU UN NOSTIPRINĀTU VIŅU VESELĪBU, APMIERINĀTU VIŅU INTERESES UN VAJADZĪBAS.

No Kolhoza paraugstatūtu projekta.

Riebiņi aug

IESĀKT KOLHOZA SEKTORĀ 36 DZĪVOKĻU MĀJAS CELTNIĒCĪBU AR 1604 KVADRĀTMETRU LIELU KOPĪGO PLATĪBU, MINERĀLMĒSLU NOLIKTAVU 2000 TONNĀM UN SIENA ŠKŪNI 800 TONNĀM, VALSTS SEKTORĀ — 60 DZĪVOKĻU MĀJU AR 2653 KVADRĀTMETRIEM DERĪGĀS PLATĪBAS, BĒRNU DĀRZU AR MAZBĒRNU NOVIETNI 140 VIETĀM UN KONDITOREJAS CEHU.

No agrofirms celtnieku sociālistiskajām sacīstībām. 1988. gadam.

